

Szeles Judit

Oslo

Egy ceruzarajz három
középkorú nőről,
hosszú, hófehér ingben állnak
az oslói városháza előtt,
fejükön gyertyakoszorú.
Luca-napján szokás
a legszebb szüzeket
sorba állítani, hogy körbejárják
a város fontosabb helyeit
ünnepi dalokat énekelve.
Oslóban a legszebbek
a fehéringes aggszüzek,
a kokós kurvák, a heroinos hősnők,
akiket fényes nappal is
megkéselhetnek vagy lelőhetnek
egy szűz sikátorban.
Oslóban nagy pelyhekben hull a hó,
és a villamos csenget picit.
Az emberek Luca-nap reggelén is
munkába igyekeznek,
a gyertyakoszorú fényénél
halványan éneklő nőkről
tudomást sem véve.

Strömstad

1.

Már az is bizonytalan,
mikor költöztünk ide:
vagy 2001-ben, vagy 2003-ban.
Egyes források szerint hivatalosan
csak 2003-ban, mert akkor kaptuk meg
a bevándorlási hivataltól a papírokat.
De valójában 2001-től rendszeresen
megjelentünk Strömstadban –
mint a költözőmadarak,
például a darvak.

Igen, a papírokra sokat
kellett várni. Másfél évet.
Mivel a svéd hivatalok
rendkívül elodázzák
a letelepedési engedély kiadását.

Egy Opel Astrával érkeztünk
a békésnek látszó kisvárosba.
Megállás nélkül vezettük végig
a kétezer kilométert. Vagyis
valahol Hollandban, a lankákon
megpihentünk egy fél órára.

Azt az útvonalat jártuk be,
amit Domi javasolt
az egyik versében.
Mert az óránkat
szövegekhez vagy filmekhez
igazítottuk abban az időben.

Június három vagy négy lehetett.
Martin kocsiját feltörték,
a sztereót kiszerezték belőle.
Úgy lógtak ki a kábelek,
mint a madárbél,
amikor megérkeztünk.

A vaságyra vadrózsaszirmokat
szórtak, így vártak.
A konyhában pedig
egy hatalmas tál garnéla volt.

A koffereket, szatyrokat,
bicikliket lepakoltuk,
hogy a békések nehogy ellopják.
És végre aludtunk.

Másnap olyan szikrázó
napsütés lepte meg a várost,
hogy a napsugarak
kilyuggatták szemünket.

Anki teraszán grilleztünk,
emlékszem, karcos levegőben.
Kardigánban, dzsekiben
fagyoskodtunk, pedig nyár volt.

2.

Próbáltam kicselezni a hideget.
Szereztem egy borzas pulóvert,
kapucnija is volt. Borinak
ugyanolyat vettünk,
és kísértünk a tengerpartra.

Strömstadban mindig fúj a szél.
A napszemüveg ettől is véd,
meg a szűrős napsugarak ellen.

Amióta Csernobilban reaktor robbant,
nem tanácsos védőfelszerelés nélkül
sétálni a sugárzó nyári Strömstadban.

Vörös István

Mint akit önmagának visszaadnak

1

Azt álmodtam, hogy én vagyok a Föld,
és egyre jobban belázasodom,
a hőség intenzíven meggyötör,
elvesztem sok védelmező fajom,
akikkel pedig együtt élni jó volt,
a teremtményeim és társaim.
Pusztulás ördögének árnya int,
a múlttól ne legyenek vágyaim,
a jövő pedig inkább csak egy hóbort,
hisztéria az élni akarás,
elvétett világnézet, semmi más.
Elveszik a tél, az utolsó hófolt.
Ez poénnak jó, nem vitás.

2

Elveszik maguktól az emberek,
amiért embernek lenni megérte,
az idillikus életet,